

gangsmaaede troer jeg ingenlunde bør finde Sted, og i den Henseende bør man ikke foregribe Thinget. Man bringer vel en saaledes fastsat, saaledes normeret Gage ind for os, men samtidigt dermed er det os formeent at rokke den; thi at rette paa de engang givne Embedsindtægter, det er, siger man, at gjøre Embedsstillingen ustkffer. Men hvorledes skulle vi da komme til at gjøre Indskrænkninger, hvorledes skulle vi nogenstunde kunne opnaae det? Finantsministeren har givet os Udsgt til, at vore Udgifter virkelig skulde kunne blive reducerede, at vort saa forviklede Bestyrelses-Apparat skulde kunne blive lettere og billigere, og han gav os Haab om, at dette skulde skee igjennem en forøget Selvbefyrelse. Jeg modtog det, men dog ikke med et saa levende Haab, som det ærede Medlem, som sidder bag ved mig (B. Christensen), skjøndt jeg ikke heller kan dele den ærede 5te Kjøbenhavnsske Rigsdagsmands (David) Formening om, at derved skulde vindes saa overordentligt lidet; jeg troer, at der vindes, om end langsomt, saa dog endeel derved. Forøvrigt mener jeg, at noget af det Væsentligste, som er at gjøre, for i denne Henseende at komme videre frem, det er at faae et ringere Antal af kongelige Embedsmænd (Hør!); det troer jeg er det, man skal komme til. Jeg troer, at, medens min ærede Ven, som sidder her i Nærheden, meente, at man skulde oplaae og beskændtgjøre Vacancer i de underordnede Poster og gagere dem saaledes, at de kunde søges af unge Mænd, som kunne staae paa Prøve og siden forfremmes, saa skal man vel overveie, hvilke Poster der ere henviste til at være et skrivende Haandværksarbejde, og de Mænd, som beklæde disse Poster, maae vide, at de ere skrivende Haandværkere, og at disse ikke ere bedre end filende Haandværkere (Hør!). Det ærede Medlem for Præstø Amts 4de District (Grundtvig) førte os igaar paa den rette Vej med Hensyn til Udgangspunktet for vore finantsielle Bevillinger, og den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) har idag i et klart Foredrag udviklet, hvor vanskeligt det er at begynde et Bevillingssystem uden at vide, hvorfra man er gaaet ud. Det er upaatvileligt et af de Savn, som vi endnu

i dette Dieblif maae beklage, og jeg vil ikke nægte, at, da jeg gik ind paa eller søgte at bringe Thinget til at gaae ind paa den Forhandlingsmaaede, som vi have benyttet, da havde ogsaa jeg haabet, at vi skulde fra Finantsministeren have erfaret, hvorledes dette Grundlag var, hvorledes i Grunden vor finantsielle Stilling var. Jeg begriber meget godt, at Regnskabet ikke kan være opgjort, men efterat vi have faaet et saa complet Statsbogholderi som det, vi finde at Finantsloven kræver Udgifter til, saa maa man nogenlunde kunne vide, hvad Indtægten og Udgiften er i det forløbne Aar. Jeg troer vist, at man let vil kunne finde, hvor man skal sætte Grændsen mellem de Forvaltningsgrene, hvor Bruttoindtægten og Bruttoudgiften skal staae mod hinanden, og de derimod, hvor kun Nettoindtægten skal benyttes; jeg forstod ikke, at den 5te Kjøbenhavnsske Deputerede, som behandlede dette Emne, kom til noget bestemt Resultat eller drog nogen saadan bestemt Grændse, men det forekommer mig, at Grændsen er den, at overalt, hvor Indtægten er en Skat eller en almindelig Ydelse, og Udgiften gaaer til den almindelige Statsjeneste, der skal Bruttoindtægten og Bruttoudgiften ansøres, men der, hvor derimod Gjenstanden, som kommer i Betragtning, er et Slags Handelsgreen, et Slags privat Forvaltning, der kommer ikke Bruttoindtægten og Bruttoudgiften Finantsregnskabet ved, der kommer kun Nettoindtægten Finantsregnskabet ved, medens derimod Bilagene skulle give Dplysning om begge Dele.

Med Hensyn til Bevillingen for uforudsæete Udgifter, da kan jeg kun i enhver Henseende slutte mig til den ærede 5te Kjøbenhavnsske Rigsdagsmands (David) Foredrag; hans Protest ventede jeg mig, og det skulde ikke forundre mig, om den samme Protest mod min Paastrand angaaende Statens Ret til de saakaldte private Eiendomme af den her omtalte Art skulde komme fra flere Sider. Det er en Sag, som allerede forrige Rigsdag var omtalt, det er en Sag, som ofte vil komme til Dmtale, før vi komme til nogen endelig Afgjørelse deraf; men jeg føler fuldtvel, at Afgjørelsen ikke hører hjemme paa dette Sted, og jeg skal kun optage Protesten og være beredt paa den ens